

Politik Bilim

Üniversitelerin Ülke Coğrafyasına Dağılımı (2)

Aykut Göker

<http://www.inovasyon.org>; hagoker@ttmail.com

Üniversitelerle ilgili bilgilere erişmekte büyük zorluk çektim. Kuruluş tarihlerini ‘web sitelerine’ yazmayıp ‘eski kuruluş’ havasına yatanlar bile var!

03 devlet üniversitesinden 18’inin üç büyük kentte olduğunu; buna Bursa, Adana, Kocaeli, Gaziantep, Konya, Antalya, Kayseri, Diyarbakır, Mersin ve Eskişehir’deki toplam 16 üniversiteyi de eklersek bulacağımız 34 rakamının dışında kalan 69 üniversitenin diğer kentlere dağıldığını belirtmiştim.

Bu yayılma, ülkenin bütün bilim kurumlarının, çok sınırlı da olsa var olan özerkliklerinin tümüyle kaldırılarak katı merkeziyetçi, bürokratik bir yapının birimleri hâline getirildiği bir zamanda gerçekleşmiştir. O merkeziyetçi bürokratik yapı, ‘**tarikatl[ar], AKP ve İslâmî sermaye**’den oluşan mevcut iktidar blokunun denetimindedir. Yeni açılan üniversitelere yapılan rektör atamaları ve bunun paralelindeki kadrolaşma harekâtı da bu yapının denetiminde yürütülmektedir. Yayılma sürecinde eğitim kalitesinin korunması gibi bir ilke gözetilmemektedir. Öncelik, Erdoğan’ın sözcülüğünü yaptığı “**dindar bir gençlik yetiştirme**” programının üniversite ayağını en kısa zamanda yaratmaya verilmiştir. Yetiyecek ‘**yüksek tahsil**’ diplomasına sahip gençlerin bu üniversitelerden iyi bir eğitim almadan çıkmaları önemli değildir. Siyasî İslâm’a, din temeline dayanan tutucu yapıyı özellikle küçük kentlerde kalıcılaştırmak için, o yapıyı içine sindiren ‘**okumuş**’ insanlar gereklidir.

Gereksindikleri bilgi ve becerilerle donanmış insan malzemesiniyse, büyük kentlerde kurdukları ve kuracakları, kendi iktidar bloklarına bağlı vakıf üniversitelerinden sağlayacaklardır. Bu kuruluşların eğitim kalitelerini yükseltmelerini destekleyeceklerdir. Üstelik gereksindikleri ölçüde kaliteli insan malzemesini sağlarken “**dindar bir gençlik yetiştirme**” ana hedefi de, büyük kentlerin üniversite atmosferinde yitip gitmemiş olacaktır. Büyük kentlerdeki, doğrudan kendi denetimlerinde olmayan diğer vakıf üniversitelerinin de, buralarda okuyan gençlere, kendi siyasî-ideolojik ve iktisadî sistemlerini tehdit edecek bir kültür temeli kazandırmadıklarından emin oldukları sürece, bunların faaliyetlerini sürdürmelerine, hattâ yenilerinin kurulmasına izin vermektedirler...

Mevcut iktidar blokunun vakıf üniversiteleriyle ilgili olarak izlediği bu politikanın rakamsal kanıtı ortadadır: Şu kadarını yazmıştım; sayıları 66’ya varan vakıf üniversitelerinden 52’si üç büyük kentte ve bunlardan da 36’sı İstanbul’da, 11’i Ankara’da, kalan 5’i İzmir’de! Şimdi bu yazdığımı tamamlayayım: Bu 66 üniversitenin önemli bir bölümü, ‘**tarikatl[ar], AKP ve İslâmî sermaye**’den oluşan iktidar blokunun bu bileşenlerinden ilk ikisine ya da bunlardan birine mensup ya da bunlara çok yakın girişimciler ya da işadamlarınca kurulup yönlendirilen vakıflara ait... Bu üniversitelere son zamanlarda, kişi olarak herhangi bir ismin öne çıkmadığı ama bütünüyle İslâm motifinin egemen olduğu vakıflarca kurulan üniversiteler de eklenmiş... Bu iki gruptan belirleyebildiklerimin toplam sayısı: **21...**

Bu 21 vakıf üniversitesinden 12’si İstanbul’da, biri Ankara’da... Diğerleri de Gaziantep, Konya, Diyarbakır, Bursa, Antalya, Alanya, Trabzon ve Samsun’da...

Yine bu 21 vakıf üniversitesinden biri 2002 yılından (AKP’den) önce; 6’sı 2008-2009 yıllarında; 14 tanesi de 2010 ve sonrasında kurulmuş!

Kalıyor geriye 45 vakıf üniversitesi... Bunlardan dördünün ortak niteliğini bu hafta söyleyeyim. Bu dört üniversiteden biri TOBB'un, diğer üçü ise ticaret odalarının kurdukları vakıflara ait... Bu vakıfların meşrebinin de (doğasının) kurucularının mensubu oldukları odaların destekledikleri siyasî çizgilere uygun olduğunu ayrıca belirtmeme gerek yok sanırım. Kalan 41'i hangi ortak paydalarda toplayabileceğimizi de 14 gün sonra söylerim. Bu piring daha çok su kaldırır...

CBT. 19 Nisan 2013